

AVUI
30 d'abril 1990

Biblioteca "Sanj. B..."

psíquica, en la forja de la *teva* personalitat en el decurs de la vida. I això és molt, amics... molt!

Alpic Potser sí que fa més de trenta anys que ell es preocupa professionalment i reeixida del meu estómac... però és que la meua admiració .va més enllà del que pugui sentir el pacient agraït envers el seu metge. En les nostres obligades xerrades, d'estil telegràfic moltes d'elles, jo he intentat descobrir darrere —o dintre, si voleu— la bata blanca del facultatiu, la persona, i per això, sempre m'ha colpit, sobretot aquestes idees seves, que transcriu del *Diari de Lleida* (21-4): «El tracte amb els estudiants és molt gratificant perquè l'aporten idees noves i fresques» (...) «L'experiència dels professionals que estan investigant i tractant patologies cada dia s'ha de saber aprofitar per donar a conèixer els resultats del seu treball als aspirants metges».

Per mi aquests aspectes del criteri professional del doctor Serés, que estic convençut que porta a terme, són suficients amb escriure per a ser el nou Lleidatà de l'Any, puix no se'ns escapa pas la transcendència d'aquesta manera de pensar i fer del benvolgut doctor en el camp de la docència, i per això, tota la nostra nissaga se'n congratula sincerament, d'aquest merescut homenatge que li vol rendir la seva terra. **Família Serrate-Pàmpols. Gorbins (Segrià).**

Els mèrits del doctor Serés

Tots devem tenir-ne —crec—, de personatges *clau*, a la nostra vida, entorn familiar a part, és clar. I per al que subscriu, el doctor Isidre Serés, cap de servei de patologia digestiva de l'Hospital de Sant Pau de Barcelona, és un dels tres o quatre que ara em vénen a la ment. En dir «personatge clau» vull dir que ha pogut ser qui més ha influït, tant se val físicament com